

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Judicium Ecclesiasticum Seu Decretalium Gregorij IX.
Pont. Max. Liber II.**

Schmalzgrueber, Franz

Ingolstadii, 1726

Titulus XVII. De Sequestratione Possessionum & Fructuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74990)

rere possit de mente, & intentione dimittenda litis. Per hoc tamen solum, quod Adversarius dicat se nolle ulterius proseguire, aut per similia verba, praesertim prolata extra Judicium, non censetur finita lis, ut bene monet Jordan. l. cit. n. 20. Eandem vim, quam cessio, etiam habet transactio, qua partes inter se invicem componunt litem vel coram arbitro, vel coram Judice.

4. Per mortem utriusque litigantis; mors enim omnia solvit. *Novell. 22. c. 22. in princ.* Proceditque hoc etiam in morte Civili; item si unus moriatur, & alter cedat, vel renuntiet liti, ut Pax Jordan, l. cit. n. 25. notat. Dixi per mortem utriusque; nam si unus solum ex litigantibus moriatur, & alter superstes velit proseguere litem, & sententiam expectare, poterit.

5. Per lapsum temporis: de quo vide Tit. 1. supra n. 79. & seqq.

6. Secundum aliquos per Desertionem. Censetur autem lis deseri, si per decennium Adversarius litem non sit prosecutus, & ex actis constet de non jure.

7. Negligentia litigantium, veluti si impetrans Beneficium post annum non servet secundam partem Regulae de annali possessore; tunc enim lis dicitur extincta, adeo, ut Ordinarius possit de Beneficio providere, ut cum Rota in pluribus causis firmat Lancellot. l. cit. n. 340.

8. Voluntate, sive autoritate Papae, vel alterius Principis, si causam ad se avocent, & litem extinguant.

9. Denique Litis pendencia cessat omnibus ijs modis, quibus lis aut omnino finitur, aut notorie nulla est.

TITULUS XVII.

De Sequestratione Possessionum, & Fructuum.

SUMMARIUM.

1. Sequestrationis definitio.
2. Differentia à Deposito.
3. Diviso in Voluntariam, & Necessariam.
4. 5. Prior generaliter permixta est, non posterior.
6. Sequester quid?
7. Potest esse etiam Judex.
8. Nemo potest ad id compelli.
9. Deponere tamen Officium Sequestri nemo potest ex suo arbitrio.
10. 11. 12. 13. Res, quae sequestrari possunt.
14. 15. 16. 17. Requisita, ut sequestrari Beneficium possit.
18. 19. 20. 21. 22. 23. Casus, quibus licita est Sequestratio.

IN Titulo priore pro Regula universaliter positum est, pendente lite, nihil innovari debere: in presenti Titulo universalitas ista restringitur, & lite pendente ex certis causis, certisque circumstantiis permittitur Sequestratio possessionum & fructuum.

Quaeritur 1. quid sit Sequestratio? 2. Sequestratio, sive Sequestrum (nam ex usu DD. teste Harprecht in §. praeterea 3. Instit. quib. mod. re contrah. oblig. hac duo nomina idem sonant) Germanice *Hindets legung* seu *Pfand haltung* est rei controversae, vel fructuum ejus consensu partium, vel auctoritate Judicis apud tertium facta depositio. Sive Est rei litigiosae, & in Judicium deductae à possessore separatio, & in manus tertij securitatis causa legitime facta depositio. Sumitur ex l. licet 17. princ. ff. depositi, & tradunt quoque sensum DD. communiter, praecipue Hofst. Summ. h. tit. n. 1. Fermosin. in Rubr. eod. princ. n. 4. Barbof. ad eand. rubr.

24. 25. 26. Requisita ad legitimam Sequestrationem.

27. 28. 29. Effectus.

30. 31. 32. Sequester potest etiam presentare, eligere, conferre Beneficium, si hujusmodi Jura sibi annexa habeat res sequestrata.

33. 34. Modi, quibus Sequestrum tollitur.

35. Potest Sequestrum passus ex re Sequestrata accipere alimenta, & sumptus litis, si alimunde non habeat.

36. Arrestatio quid?

37. Differentia a Sequestratione.

n. 7. Pax Jordan. l. 14. tit. 15. n. 1. Perez C. de prohib. sequest. pecun. n. 2. Harprecht in §. praeterea 3. Instit. pub. mod. re contrah. oblig. n. 59. Gibalin. de rev. human. negot. l. 5. c. 2. art. 6. n. 2. Henric. Canif. hic n. 1. Pirh. n. 1. Wiest. n. 2. Generis loco ponitur Deposito; est enim quaedam Depositum species, & latius patet nomen Depositum, quam Sequestri: cetera particulae differentiam tum à Deposito, tum ab alijs explicant.

A Deposito sex potissimum modis differt.

1. Quia Sequestratio non fit, nisi de re litigiosa; hinc in definitione additum est Rei controversae; at contractus Depositum fieri potest etiam de re liquida, & non litigiosa l. licet princ. cit.

2. Apud Depositarium etiam unus potest deponere, apud Sequestrum non nisi plures l. licet cit. & l. proprie 6. ff. eod. Ratio est, quia Sequestrum, ut dixi, est rei controversae; atque solum inter plures valet controversa esse. Ergo &c.

3. Sequestratio censetur à liti-

gantibus facta in solidum; Deposito verò cum fit à pluribus, intelligitur pro parte, quam quisque in re habuit *l. licet cit. & l. depositum 1. §. sed si duo 44. ff. eod.* 4. Qui deponit simpliciter rem, non solum proprietatem, sed etiam possessionem depositi retinet; quia in deposito res custodienda traditur *l. depositum cit. princ.* quando verò apud Sequestrem fit depositio, aliquando contingit, ut per Sequestrem auferatur possessio, & constituatur penes tertium, donec lis sit decisa, tunc sc. quando lis est de possessione, quis possideat, vel quis possidere debeat; tunc enim per Depositionem rei apud Sequestrem id agitur, ut apud neutrum litigantem possessio interim sit, ut habetur *l. licet cit. in fin.* & notat Gloss. *fin. ibid.* 5. Res deposita repeti ad libitum potest §. *præterea 3. Inst. quib. mod. re contrah. oblig.* Sequestrata autem non nisi controversiâ decisa *l. ei, apud 5. §. si velit. 2. ff. depositi*: imò hac decisa, cedit victori. *Hofst. n. 2. h. tit.* 6. Denique ex Deposito datur Actio Depositum; ex Sequestro Sequestraria adversus Sequestrem, quæ etiam in hæredem illius transit *l. si in Asia 12. §. cum sequestre 2. ff. depositi.* Videantur *Fermos. in Rubr. h. tit. princ. n. 5. Gonzal. in c. 3. tit. eod. n. 4. Haun. tom. 4. tr. 10. n. 793. Gibalin. rer. hum. negot. l. 5. c. 2. art. 6. n. 2. Vallens. hic n. 2. Pirh. n. 2. König n. 2. Wiest n. 7.*

3. **Quæritur 2.** quomodo fit Sequestratio? *R.* est duplex, sc. Voluntaria, & necessaria. *Voluntaria*, quæ etiam *Conventionalis* dicitur, est, quæ fit consensu utriusque partis litigantis, si nim. litigantes ultro conveniant de re litigiosa sequestranda. *Necessaria*, seu *In voluntaria*, & *Judicialis* est, quæ fit autoritate, sive mandato Judicis, invita vel utraque, vel saltem alterutra parte litigante. Estque divisio hæc teste *Harprecht in §. præterea 3. Inst. quib. mod. re contrah. obligat. n. 65.* omnium ferè Interpretum calculis recepta. Fieri autem Sequestratio necessaria potest, vel motu proprio Judicis, & ex officio, vel ad instantiam unius partis litigantis, altera contradicente, ut si actor petat sequestrari rem litigiosam, reo contradicente.

4. *Voluntaria* generaliter permittitur, ut uno ore affirmant Doctores; & evincit clara ratio; quia cum rerum suarum quilibet moderator, & arbiter sit *l. in re mandata 21. C. mandati*, contrahere de re sua, & renuntiare Juribus suis potest pro libitu. Habet autem Sequestratio voluntaria rationem contractus. Ergo &c. *Necessaria* ordinariè, & regulariter est prohibita, ut bene notant, & docent *Abb. in c. 2. h. tit. n. 16. Hofst. in Summ. eod. n. 4. Sichard. ad l. un. C. de prohib. sequestr. pecun. n. 1. §. 2. Gilcken. C. eod. n. 2. Harprecht in §. præterea cit. n. 74. Gibalin. art. 6. cit. n. 3. Sabell. Summ. §. sequestrum n. 5. Haun. tom. 4. tr. 10. n. 796.*

Zœl. hic n. 1. Pirh. n. 7. Schamb. n. 3. Wiest. n. 23. & plurimi alij ab his citt. Sumitur ex *l. un. C. de prohib. sequestr. pecun.* ubi licet pecuniæ tantum mentio fiat, nomine tamen pecuniæ ibi res etiam cætera, quæ in patrimonio nostro sunt, & ad pecuniam reduci possunt, intelliguntur, ut bene advertunt *Franc. Curtius tr. de sequestr. not. 1. Sichard. n. 2. cit. Gibalin. art. 6. cit. n. 3.*

5. **Ratio** prohibendi Sequestrationem necessariam fuit iustissima, & multiplex. 1. Quia possessor durante lite, non est privandus commodo suæ possessionis, ejusque usu, etiam per modum custodiæ, donec de jure suo actor docuerit, & contra possessorem sit lata sententia; nam hic præsumptionem pro se habet, & in re dubia melior est conditio possidentis. Atqui sequestratio est quædam possessionis turbatio, quod vel ex eo liquet, quia durante sequestro rei sequestratæ fructus possessor non percipit, sed ij penes Sequestrem manent. Ergo &c. 2. Non oportet Judicium ab executione inchoare *l. nimis 1. & ibi DD. C. de execut. rei judic.* atqui sequestratio est quædam executionis species, ut negari non potest. Ergo &c. 3. Sequestratio continet innovationem, & est instar spoliationis, cum sit, uti dictum est *n. 1.* rei litigiosæ à possessore separatio. Cum igitur, pendente lite, nisi causa urgeat, nihil sit innovandum secum, tum dicta *Tit. præc.* præfertim ubi præsumptionem pro se possessor habet, hinc fit ad sequestrationem requiri causam, & solum, tum decerni posse à Judice.

6. **Quæritur 3.** quid sit Sequester? *R.* hoc ex definitione Sequestrationis *n. 1.* data colligitur. Est igitur Sequester *tertia quædam persona, apud quem plures, nempe actor, & reus, eandem rem, de qua controversia est, sive mutuo consensu, sive præcepto Judicis custodiendam, & lite finita victori restituendam deponunt.* Ita *Fermosin. in Rubr. h. tit. princ. n. 14. Gonzal. in c. 3. eod. n. 4. Haun. tom. 4. tr. 10. n. 789. Zœl. hic n. 2. Wiest. n. 2.* & habetur *l. sequester 110. ff. de V. S.* ubi etiam origo hujus nomenclaturæ datur, & dicitur Sequestrem ab eo dictum, quod ejus fidem partes contententes, & Judex sequantur; vel ut rextum illum explicat *Harprecht in §. præterea cit. n. 59.* quod ipse sequatur eos, qui de re contendunt, paratus eam restituere parti alterutri, cui ex lege depositi eam reddi oportet.

7. Potest autem Sequester esse quicumque, qui fidelem rei Sequestratæ custodiam, & diligentem curam habiturus existimatur. Nec definitus est numerus; possunt enim esse unus, vel plures, modò non sit unus ex litigantibus, vel talis, qui ob singularem erga unum ex collitigantibus affectionem parti alteri suspectus sit. *Tholosan. Synt. l. 23. c. 3. n. 12. §. 13.* An Judex possit esse

esse Sequefter in caufa, in qua iudicaturus est, controvertunt Doctores. Tholoſan. n. 13. cit. cum Tiraquello negat, quod id non congruat honeſtati, nec ſatis conveniens ſit, ut is, cui datur Electio iudici Sequeſtrem iudicalem eligere. Ergo &c. Sed retinenda eſt affirmativa ſententia, quam cum communi defendunt Jaſon in l. fidejuſſor 7. §. ſin. ff. qui ſatisdar. cogant. Curtius Junior in l. un. c. de prohib. ſequeſtr. q. 4. König hic n. 5. Wieſt. n. 4. & colligitur ex l. litigatores 1. §. quod ait 2. ff. de recept. qui arbit. ibi: Si res apud Arbitrum depoſite ſunt; & l. ſi fidejuſſor cit. §. ſin. ibi: Apud officium deponi debet, ſi hoc iudici ſederit.

Major controverſia eſt, an aliquis cogi poſſit eſſe Sequeſter, & ut invitus Sequeſtrum accipiat? Affirmativam ſententiam in Gallia obſervari teſtis eſt Tiraquell. de retract. convent. §. 2. gloſſ. 7. n. 4. in ſin. & videtur etiam probari ratione; nam Sequeſter eſt Officialis publicus. Gloſſ. in §. ſin. cit. V. officium. Sed officialis publicus eſt neceſſarius, cogique poſteſt ad acceptandum officium l. ſiquis 9. §. tot. tit. ff. de muner. §. honor. Sed adhuc verior eſt negativa, quam etiam amplectuntur Bald. l. 4. conf. 480. Jaſon. in §. ſin. cit. Bartol. in l. litibus §. ſin. c. de agric. §. cenſit. Sabell. Summ. §. Sequeſtrum n. 8. Wieſt. hic n. 5. Colligitur ex l. ſi hominem 7. princ. ff. depoſiti. Ratio eſt, quia Sequeſter obligatur ex contractu, vel quaſi contractu l. ſiquis 9. §. ſi oleum 3. ff. de dol. mal. invitus autem nemo tenetur contrahere, vel quaſi l. nec emere 16. c. de Jur. delib. Ad Rationem in contrarium allatum dico, id verum eſſe, quando juſta caufa petit aliquem Sequeſtrum ſuſcipere tunc enim ad id ſuſcipiendum cogi eundem poſſe cum Baldo rectè advertit König hic n. 6.

Sed etſi initio voluntaria plerumque ſit Sequeſtri receptio, poſtquam tamen aliquis Sequeſtrum recepit, poſtea illud recuſare ampliùs propria authoritate nequit, ſed tantùm authoritate iudicis, & ex caufa juſta, prout ſumitur ex l. ſicut 5. c. de O. §. A. & docent Bartol. in l. ei apud cit. ff. depoſiti, Jaſon. in §. ſin. cit. n. 3. Sabell. n. 8. cit. & tum non ei, qui præſens eſt, reſtituenda res eſt, ſed iudicis arbitrato apud eundem aliquam Sacram deponi debet, ut ſtatuitur l. ei apud cit. §. ſin. Magna autem caufa, ut notat Sichard. ad l. un. c. de prohib. ſequeſtr. pecun. eſſet, ſi cum aliqua partium contendendum ſequeſter haberet inimicitias, aut facta ſequeſtratione, affinitate aliqua jungeretur parti; nam cauſæ iſtæ ſufficiunt, ut Sequeſter mutari poſſit; igitur ſufficere etiam debent, ut Sequeſter officium deponat.

Quæritur 4. quanam res ſequeſtrari poſſint? R. ſequeſtrari poſſunt res, quæcunque ſub controverſiam & cuſtodiam

cadunt, mobiles, & immobiliſ, corporales, & incorporales, ſpirituales, & profana. Ita Tholoſan. Synt. l. 23. c. 3. n. 15. Ridolphin. prax. p. 1. c. 14. n. 130. §. 131. Fermolin. in Rubr. h. tit. princ. n. 16. Gonzal. in c. 3. tit. eod. n. 8. Vallent. hic n. 6. Pirh. n. 4. König n. 8. Wieſt. n. 3. & habetur ex Juris utriuſque textibus: Canonici quidem c. examinata 15. de iudic. c. ex litteris 2. de dol. §. cont. c. ex tranſmiſſa 8. §. c. litteras 13. §. ſin. de reſtit. ſpoliat. c. dilectus 2. §. Clem. un. h. tit. Civilis autem l. ſi fidejuſſor 7. §. ſin. ff. qui ſatisdar. cogant. l. Imperatores 21. §. ſin. ff. de appellat. §. relation. l. ab. executione 5. c. quor. appellat. non recipiunt. Neque opus eſt, ut interceſſerit contentio iudicialis ad ponendum Sequeſtrum; nam ad ſubſtantiam ſequeſtri ſimpliciter hoc non exigitur: & ratio eſt, quia cum præter iudicalem detur etiam Sequeſtratio Conventionalis, altercantes ſuper aliqua re privato conſenſu convenire inter ſe poſſunt ad faciendum Sequeſtrum, & poſtea in iudicio litigare, ut declarat Abb. in c. examinata cit. n. 13.

Et extenditur hoc 1. etiam ad perſonam liberam; nam hæc quoque, ſi caufa juſta ſubſit, ſequeſtrari poſteſt. Exempla paſſim habentur in iure. Sic enim 1. puella, ſi matrimonium promiſit alicui, ſed huic poſtea agenti ad matrimonium obijcit exceptionem metùs, à iudice ſequeſtrari debet, & donec de caufa principali cognitum fuerit, penes honeſtam faminam cuſtodiri, ut habetur c. cum locum 14. & ibi Gloſſ. V. timere de ſponſal. 2. Similis caſus ponitur c. cauſam 14. de probat. ubi puella, quæ petebatur à quodam juvene ad matrimonium, & opponebat ſe Religionem profeſſam eſſe, lite pendente, ponitur in Monafterio, quod intravit. 3. Similiter c. ex tranſmiſſa, & c. litteras cit. ſequeſtratur mulier, ſi timeat de ſævitia viri, & hic ſufficientem cautionem dare non poſſit &c.

Extendunt 2. aliqui cum Angelo apud Covar. l. 2. var. c. 1. n. 10. ad cadaver debitoris defuncti, quod in debito Guarenti-giato, i. e. quod ex forma ſtatuti executionem paratam haber, affirmant ut pignus pro debito ſequeſtrari poſſe, ita ut non ſepeliatur, donec aut caveatur, aut æs alienum per hæredem integrè ſolvatur. Sed contrarium omnium conſenſu tenetur teſte Covar. l. cit. ubi adverſam ſententiam dicit inhumanam, à Chriſtiana Charitate alienam, & ne barbaris etiam moribus convenientem. Conſentient Felin. in c. ſicut 9. de Judeis, Guil. Benedict. in c. Raymutius V. mortuo itaque n. 56. de teſtam. Sabell. Summ. §. Sequeſtrum n. 17. & alij apud Covar. Ratio eſt, quia naturalis ratio non patitur de functorum cadaveribus ſepulturam negari, niſi id fiat ob aliquam cauſam, quæ Reip. commodum ſpectet. Accedit authori-

tas à Divino, Humanoque Jure : Divino quidem id constat *Eccl. 7. ibi : Mortuo non prohibeas gratiam, i. e. gratis sepulturam exhibe ; humano autem, Canonico quidem can. qui Divinâ 28. caus. 13. q. 2. Civili autem Novell. 60. c. 1. & l. cum sit justum 6. C. de sepulcr. violat.*

13 *Extenditur 3. ad causas Beneficiales; nam etiam in his Sequestratio decerni potest, prout statuitur Clem. un. h. tit. & docent Vivian. ibid. in ration. Fermosin. in Rubr. b. tit. q. 1. n. 8. Gonzal. in c. 3. eod. n. 11. Pax Jordan. tit. 15. n. 7. Vallens. hic n. 6. Pirh. n. 16. König n. 10. Sannig c. 3. n. 5. Causa additur in Clem. cit. ut compescantur malitiae litigantium, ne sc. Ecclesiastici Beneficij possessores, de Jure suo parum confidentes, malitiosis cavillationibus lites Beneficiales prolongent, & interim fructus Beneficiorum percipiant cum animarum suarum periculo, & Ecclesiarum damno.*

14 *Plura autem requiruntur, ut exvi Clem. cit. sequestratio Beneficij fieri possit; nam 1. necesse est, ut contra possessorem Beneficij sit lata, & promulgata sententia definitiva pro petitore; nam si non definitiva, sed interlocutoria tantum, vel definitiva quidem, sed tantum contra petitorum, vel unum ex petitoribus, non contra Beneficij possessorem lata fuisset, sequestrationis locus non erit. Gloss. in Clem. cit. V. contra possessorem, & V. definitiva, Ridolphin. prax. p. 1. c. 14. n. 144. & seqq.*

15 *2. Ut lata sit in Curia Romana; nam in hac cum multa deliberatione, & maturitate causae terminantur. Excipitur, si in eadem Curia latae essent duae sententiae, prima pro possessore contra petitorum, secunda pro petitore contra possessorem; nam eo casu sequestratio non amplius fieri possit. Abb. in Clem. cit. n. 1. Barbof. n. 6. Pirh. n. 17. Ratio est, quia eo casu duae praesumptiones concurrunt, una pro petitore ex secunda sententia, altera pro possessore ex prima. Igitur eo casu melior debet esse conditio possidentis juxta Reg. 65. in 6. Addidi in eadem Curia; nam si extra Curiam ab alio Judice sententia prima lata sit pro possessore, deinde advocata causa ad Curiam Romanam, secunda feratur pro petitore contra possessorem, adhuc procedi ad sequestrationem Beneficij potest, quod praesumptio, quae habetur ex sententia lata in Curia, vincat praesumptionem, quae accipitur ex sententia lata ab alio Judice.*

16 *3. Ut lata sit super ipso Beneficio, & apud Sedem Apostolicam; nam si feratur sententia definitiva super alia controversia inter petitorum Beneficij, & possessorem, non erit locus huic Constitutioni, nec Beneficij sequestratio fieri poterit, ut notat Gloss. in Clem. cit. V. super Beneficio. Idem dicendum, si quidem lata sit super Beneficio contra possessorem pro petitore, sed à Judice Ordinario,*

& non apud Sedem Apostolicam. Gloss. cit. V. duntaxat. Ratio est, quia absurdum fuisset per singulas sententias Ordinariorum, & Delegatorum possessores Beneficiorum posse per Sequestrationem eorum privari possessione sua.

4. *Ut is, cui per Sequestrationem adimitur Beneficium controversum, per triennium pacifice illud nondum possederit; nam si illud pacifice possedit, jam per triennium, etiam si pro actore ob sententiam latam in Curia adsit praesumptio, tamen etiam pro possessore adest praesumptio contraria ex tacurnitate actoris, quod is tanto tempore tacuerit. Cum igitur in dubio melior sit conditio possidentis, per praesumptionem stantem pro possessore eliditur praesumptio, quae favor actori. Barbof. hic n. 15.*

5. *Ut sequestratio eo casu fiat per Ordinarium loci, & non per Judicem litis; nam etsi alias regulariter ea fiat per Judicem litis, in hoc casu tamen specialis fit dispositio: cujus ratio fuit, quia Ordinarius melius habet notas personas suae Jurisdictionis, per quas interim poterit Ecclesiae cura haberi, quam habeat ipse Judex, tum quod vicinus semper existat, tum quod ei commissa sit specialiter cura animarum suae Dicecesis. Proceditque hoc, etiam si institutio ad eum non pertineat. Gloss. hic V. loci Ordinarium.*

6. *Denique, ut constitutus ab hoc Sequester sit persona idonea; nam plenam Beneficij sequestrati curam, & administrationem habere debet, non secus, ac legitimus Pastor, & Rector illius Beneficij, ut habetur Clem. cit.*

Quaeritur 5. quibus casibus fieri Sequestratio possit? Viginti octo ejusmodi casus enumerat Jacobus Sahagum in *Repetit. c. 2. h. tit. Sedecim affert Abb. in c. 2. cit. n. 7. Quindecim Hostiens. summ. h. tit. Alij magis. Potiores referam. Igitur.*

1. *Sequestratio fieri potest, si actor fructus rei, in cujus possessionem ex primo Decreto missus est, pro arbitrio suo distrahat, & dissipet c. dilectus 2. & ibi Gloss. V. distrahant h. tit. Ratio est, quia sic missus in possessionem intra annum fructus suos non facit, sed conservare illos debet, & custodire, non distrahere. Igitur si contra egerit, vel rationabilis timor dilapidationis sit (tantum enim operatur timor alicujus periculi, quantum ipsum periculum) merito Sequestratio contra eum decernitur: potest tamen eo casu deducere expensas necessarias, quas fecit in colligendis fructibus; hoc enim nullo in casu prohibetur est.*

2. *Si timor sit, ne res interea dilapidetur, aut pereat, lite pendente; tunc enim si possessor non praestet cautionem idoneam de rei, vel fructuum restitutione, sequestrari res controversa potest. Abb. in c. 2. cit. n.*

cit. n. 16, Laym. *ibid.* n. 2. Gonz. in c. 3. eod. n. 7. Ratio est, ne Judicium reddatur frustratorium; nam inanis est actio, quam inopia debitoris excludit *l. nam is 6. ff. de dolo malo*. Et melius est ante tempus occurrere, quam post vulneratam causam remedium querere *l. fin. C. in quib. caus. in integr. restit. necess. non est*.

3. Si reus, postquam condemnatus est per sententiam definitivam ad cedendam actori petitam rei possessionem, appellavit à sententia contra se lata, & interim pendente appellatione fructus dissipet; tunc enim pendente lite appellationis, sequestrari fructus possunt, donec lis appellationis finita sit *c. ab eo 3. b. tit. & l. Imperatores 21. §. fin. ff. de appellat. & relation.* Ratio est, quia eo casu plus est aggravata conditio rei possessoris propter presumptionem sententiæ contra ipsum latæ, quam esset in primâ instantia, ubi nulla sententia lata fuit. Igitur etsi à possessore fructus, quos dissipat, sequestrari non debeant ante latam sententiam, sequestrari tamen poterunt post illam.

4. Si periculum sit, ne dum utraque pars contendit se possidere, ad arma veniatur, & vi possessionem occupare velit *arg. l. si cuius 13. §. sed si 3. ff. de Usufr.* ubi ex sententia Juliani dicitur, quod Judex non debeat pati ad arma, & rixam procedere, quos Jurisdictione, seu potestate sua potest componere: & ita in Camera receptum esse testis est Mynsing. *cent. 2. obs. 11. fin.* Procedit autem hoc solum, quando jus incertum est; nam si possessio unius sit certa, Superior alijs remedijs turbantem debet compellere.

5. Si periculum sit in mora, ut si debitor sit forensis, brevi migraturus in aliam Jurisdictionem, & non satisfaciatur creditoribus, si sit hospes ad cauponam divertens, & sine solutione velit discedere, si aliunde ex persona litigantis sit periculum, ne cum re fugiat &c. nam tali casu sequestratio, vel etiam arrestatio est competens medium, ut creditor fervetur inde nms.

6. Si aliquis sit obligatus ad aliquid præstandum, & illud non præstet, ut si is, cui fideicommissum relictum est, fideicommissario non velit cavere de tradendo fideicommissio. Habetque hoc etiam locum in Beneficialibus; nam si e.g. Canonicus, vel alius Beneficiarius non resideat, nec veniat ad Ecclesiam, prout deberet, sequestrari fructus Beneficij possunt, donec decisa sit causa, ut colligitur *arg. c. pervenit 28. de appellat.*

7. Si Jura partium sint obscura, incerta, & inæqualia, ut si dubitatur de suppositione partis, si census Emphyteuticus à duobus dominis exigatur &c. Proceditque hoc etiam in materia Beneficiali casu, quo duo contendunt de Beneficio, ita, ut neuter possideat; nam tunc lite pendente fru-

ctus Beneficij sequestrari possunt; usque dum lis decidatur *arg. l. sique 5. ff. famil. hercisc.* ubi dicitur propter discordiam consortium, v. g. coheredum eligendum amicum, sive sequestrum, apud quem res hæreditariæ deponantur. Ratio est, ne alioquin una pars cum alterius præjudicio in Beneficium se intrudat, & illius possessionem accipiat.

8. Si reus sit contumax, & misio-22 ni ex primo Decreto in possessionem bonorum illius locus non est propter periculum peccati, scandali, intrusionis; sic enim lite super matrimonium pendente, sequestratur uxor profuga, quando ei à savitia viri aliter satis caveri non potest, ut dictum est n. 11. Similiter sequestratur Beneficium unà cum fructibus, quando reus conventus super proprietate Beneficij contumax est, & actor jus suum nondum ostendit; quia hoc non ostenso, iste in possessionem ejus mitti non potest, ne detur vitiosus in hoc ingressus: unde necessarium erat media sequestratione contumacem ad Juri parendum compelli.

9. Si maritus vergat ad inopiam, vel periculum sit, ne dotem dilapidet; tunc enim sequestrari hæc potest *l. si cum dotem 22. §. sin autem 8. §. sin verò ff. solut. matr. c. per vestras 7. de donat. int. vir. & uxor.*

10. Si præsumptio sit contra possessorem, quod litiget causâ differendi Judicij, ut interim capiat fructus; tunc enim, ne malitia sua ipsi proficit, sequestrari res, & fructus possunt.

Plures alij casus afferuntur ab alijs, ut 23 si Judicis familiæ aliquid furto subtractum sit, in causa simulati contractûs, in casu communium instrumentorum, in debitis fiscalibus, & in debitore de causâ criminali; in descriptione mobilium, & immobilium &c. Sed hæc, quia ad Forum Civile potius spectant, diffusius explicare omitto. Regulam universalem aliqui istam statuunt, toties Judicem ad Sequestrationem procedere posse, quoties illi ex causa justa bene visum fuerit eandem apponere. Videatur Abb. in c. 2. b. tit. à n. 8. Ridolphin. *prax. p. 1. c. 14. an. 144.* Siehard. *ad l. un. C. de prohib. sequest. pecun. à n. 3.* Gilken. *ibid. à n. 3.* Perez. *eod. tit. n. 3.* Harprecht. in §. præterea 3. *Insi quib. mod. re contrah. oblig. à n. 107.* Gibalin. *de rer. hum. negot. l. 5. c. 2. art. 6. à n. 4.* Haun. *tom. 4. tr. 10. à n. 800.* Pirh. *his à n. 8.* König. *n. 15.* Wiest. *n. 26.* & seqq.

Quæritur 6. quid requiratur, ut ad alicujus rei, vel juris sequestrationem possit procedi? R. ad *Voluntariam sequestrationem* aliud nihil requiritur, quam ut partes mutuo consensu rem controversam apud tertium deponant; ea lege, ut interim illam custodiant, ac finita lite victori reddat.

Plura requiruntur, ut decerni à Judice possit *Sequestratio Necessaria*, & *Judicialis*. Nam 1. opus est, ut ad Sequestra-

tionem videndam citetur is, in cuius præjudicium illa tendit; notissimi enim Juris est, quòd in omnibus actibus, qui cum causæ cognitione fieri solent, citanda sit pars, cuius interest *l. de unoquoque 47. princ. ff. de re judic. Ridolphin. prax. p. 1. c. 14. n. 186. Harprecht in §. præterea cit. n. 129. Sabell. Summ. §. Sequestrum n. 7. Schamb. hic n. 4. Wiest. n. 13. Excipe, nisi periculum sit in mora, ut si debitor, qui alias solvendo non est, itineri se accingat, & de fuga sit suspectus; tunc enim Judex potest, debitore illo fugitivo non citato, nec audito, ad sequestrationem procedere, ut bene cum *cit. notat König hic n. 13.**

2. Ut is, qui sequestrationem fieri postulat, faciat Judici fidem de credito, seu Jure suo; neque enim sufficit, si hic simpliciter dicat rem ita se habere, sed oportet, ut id, quod proponitur, etiam rationibus probet. Opus tamen non est doceri debitum per Instrumentum publicum, sed minor probatio sufficit; nam etiam minor sufficit ad capturam personæ, et si in hac agatur de majori præjudicio, quam in sequestratione. *Abb. in c. 2. cit. n. 28. Ridolphin. c. 14. n. 186. Harprecht n. 133. §. duob. seqq. Wiest. n. 15. hic cum alijs supra.*

3. Ut petens sequestrationem notum faciat Judici, & ostendat, periculum aliquod subesse, vel ne res consumatur, vel ne debitor efficiatur non solvendo, aut hujusmodi aliam probabilem, justamque causam subesse. *Vulcejus l. 2. Jurispr. Rom. c. 30. §. 6. in fin. Mynsing. cent. 2. obs. 11. n. 4. Sabell. §. Sequestrum cit. n. 2. Harprecht n. 136.* Ratio est, quia cum Sequestratio regulariter sit prohibita, causa justa, ob quam licita fieri potest, non præsumitur, sed probari debet.

4. Ut Judex, citatis, & auditis partibus, cognitionem causæ adhibeat, & accurate, seduloque dispiciat, an jus actoris saltem summarie sit probatum, an defensiones rei sint relevantes, an causa, ob quam sequestratio postulatur, sit justa, & legibus approbata: quod aded verum est, ut sequestratio, causæ cognitione non præeunte, decreta censeatur nulla. *Harpr. n. 137. & apud hunc alij.*

5. Ut pars, quæ sequestrationem petit, Juramentum calumniæ deponat, eoque testetur, se non animo calumniandi, & Adversarium vexandi, sed rei conservandæ, & quod suum, ac debitum est, obtinendi, idque ex justa, & legibus approbata causa sequestrationem petere. Excipitur, nisi causa hujusmodi sit manifesta, vel Adversarius Juramentum istud non exigat. *Vincent. Caroc. tr. de sequest. p. 3. q. 4. Sabell. n. 2. cit. Harprecht n. 138. Wiest. n. 14.*

27 Quaritur 7. quis sit Effectus Se-

questrationis? *¶. sunt præcipue tres.*
1. Per Sequestrationem nonnunquam possessio rei sequestratae transfertur in Sequestrem: *nonnunquam, dixi, tum sc. quando expressè id agitur, ut sequestratur, seu deponatur ipsa possessio; nam extra hunc casum possessio in Sequestrum non transit. Gonzal. in c. 3. h. tit. n. 5. Laym. in c. 2. eod. n. 3. Harprecht in §. cit. n. 147. §. seqq. alitque ab his cit.* Clarus est textus *l. interesse 39. ff. de acquir. vel amitt. possess.* ubi Julianus docet, per Sequestrationem non transferri possessionem, nisi apertè hoc inter litigatores fuerit approbatum, sive actum, conventum, & expressum. Ratio est, quia Sequestrum est species quædam Depositum, ut dictum est *num. 1.* Depositarius autem non possidet, sed tantum habet custodiam *l. licet 17. ff. deposit. & l. videamus 38. §. si possessionem 10. ff. de usur. §. fructib. Conf.* mitius agitur cum eo, cujus res ob contumaciam sequestratur, quam si ob eam missio in possessionem ex primo Decreto fiat *c. ex litteris 2. de dol. §. contum. ibi: Mitius agere volentes, possessionem sequestrari fecerunt.* Atqui per missionem in possessionem ex primo Decreto missus possessor non constituitur, ut dictum est supra *Tit. 15. n. 18. §. seqq. Ergo &c.*

2. Inducit obligationem, aliam quidem in Sequestro, & aliam in victore. Sequester obligatur rem sequestratam diligenter custodire, ne quid damni, vel incommodi capiat ex dolo, vel culpa lata ejusdem: item debet colligere fructus, ex his eos, qui perituri alioquin essent, distrahere, pretium inde collectum, si commodè possit, pro usuris credere, reddere rationes, ac tandem finita lite rem sequestratam cum fructibus victori restituere. Victor autem obligatur indemnem præstare Sequestrem: ac proinde ab hoc Sequester reperere potest omnia damna, ex re sequestrata accepta, & sumptus, omnèque id, quod in eam necessariò, vel utiliter impendit *c. ex litteris 2. de dol. §. contum. Clem. un. h. tit. l. ei apud 5. §. fin. & l. si in Asia 12. §. cum sequestre 2. §. §. seq. ff. deposit. Ridolphin. p. 1. c. 14. n. 135. Harpr. §. cit. n. 143. §. 144. Wiest. hic n. 16. 29.*

3. Ex Sequestro oritur Actio Depositum Sequestraria, directa, & contraria. Directa victori competit, ejusque hæredibus contra Sequestrem, ut finita lite, vel relaxatione Sequestri impetrata, rationes reddat, & rem cum omni causa, h. e. cum omnibus commodis, fructibus, utilitatibus, & accessionibus, quas ex re sequestrata tempore litis percepit, restituat *l. depositum 1. §. §. ideo 24. ff. deposit. Contraria datur Sequestro, & ejus hæredi, ut compensentur eidem sumptus, & damna, quæ passus est ratione Sequestri, ne officium suum ipsi damnatum sit l. ei apud cit. princ. daturque non tantum*

contra victorem, sed etiam contra hæredes istius; cum enim isti victoris bona consequantur, æquum omnino est, ut solvant sumptus, & alia, quæ Sequestri ratione præstiti officij debentur *arg. l. nam hoc natura 14. ff. de condit. indebit. & l. jure natura 206. ff. de Reg. Jur.*

Quæritur 8. an sequester Castri, quod Jus Patronatus, vel Prælatuæ, aut Dignitatis, quæ jus eligendi, vel conferendi Beneficium Ecclesiasticum sibi annexum habet, possit lite, & sequestratione pendente, eligere, vel præsentare Clericos ad Beneficium vacans? Tres sunt sententiæ. Prima cum Selva de Benef. p. 2. c. 9. & Tholosan. simil. tr. c. 32. n. 18. concedit hanc potestatem Sequestro voluntario, negat necessario, quod illi, non etiam isti competit possessio rei sequestrate *l. interesse 39. ff. de acquir. vel amitt. poss. l. un. C. de prohib. sequestr. pecun.*

Secunda cum Abb. in c. examinata 15. de Judic. n. 15. potestatem istam negat utrique.

1. Quia neuter rem sequestratam verè possidet, sed tantum habet custodiam. 2. Quia non apparet, quo nomine præsentationem hujusmodi faceret; non enim facere eam potest nomine proprio; quia nomine proprio illam non administrat: nec nomine alieno; nam si hoc, eam faceret nomine victoris, cujus nomine tamen non potest facere, cum lite pendente adhuc incertus sit. 3. Quia præsentatio, & collatio est fructus Juris præsentandi, & conferendi. Atqui fructus rei sequestrate Sequester tenetur servare victori *c. ad hoc 1. & Clem. un. h. tit.* 4. Quia Sequester comparatur creditori detinendi pignus. Atqui creditori in re oppignorata, quæ Jus præsentandi, conferendi &c. annexum habet, jurium istorum exercitium non competit *c. cum Bertholdus 18. de sent. & re judic. ergo &c.*

Tertia, & præ cæteris communiori ³¹ DD. calculo approbata sententia cum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. Gloss. 23. n. 17. Garc. de Benef. p. 5. c. 6. à n. 1. Vallens. l. 1. de Benef. tit. 12. n. 3. Harprecht in §. præterea cit. n. 160. & seqq. Wiest. hic n. 19. & alij apud istos utrique Sequestro tam voluntario, quam necessario potestatem conferendi, eligendi, præsentandi hoc casu concedit, modò iste non alio ex capite horum Jurium incapax sit. Ratio est; quia ad Sequestrum spectat administratio rei sequestrate quoad temporalia, & spiritalia non secus, ac si esset proprius talis Ecclesiæ Pastor, & Rector. *Clem. un. h. tit.* Atqui ad hujusmodi administrationem spectat executio Jurium tali Ecclesiæ, vel alteri rei Sequestrate annexorum. Ergo &c. *Conf.* nam ita exigere videbatur utilitas Ecclesiarum, ne dilata præsentatione, electione, vel collatione, hujus-

modi Beneficia nimis diu vacarent. Ad do tamen cum P. Wiest. hic n. 20. valde conveniens esse, ut Sequester Castri, vel Prælatuæ super præsentatione, vel collatione facienda colligantium voluntatem exquirat, & ad Beneficium præsentet eum, in quem uterque consentit, aut si dissentiant, eum, qui ex duobus per eos nominatis dignior apparet, nisi tertij alicujus præsentationem suadeat ratio specialis.

Rationes in contrarium allatæ non multum probant. *Ad 1.* Sequestro administratio, ac proinde etiam præsentatio, collatio &c. non competit ratione possessionis, sed ratione Sequestrationis. *Ad 2.* ista facit Sequester nomine alieno Judicis, vel Superioris, à quo non tantum curam, & custodiam rei sequestrate, sed etiam exercitium Jurium ipsi annexorum accepit. *Ad 3.* Victori eos duntaxat fructus servare Sequester debet, qui servari possunt, & ditiores illum efficiunt: tales autem non sunt præsentatio, collatio, electio ad Beneficium &c. præterquam enim, quòd nullum temporale lucrum præsentanti, vel conferenti afferant, præsentationis & collationis accelerationem bonum Ecclesiarum, & animarum exigit, quæ ex diutina vacatione facile detrimentum acciperent. *Ad 4.* Sequester creditori comparatur, quando eadem est utriusque ratio; in nostro casu est dispar: nam rei oppignoratæ est certus dominus, vel possessor, Sequestrate incertus, ut adeò causa fuerit Sequestro concedendi exercitium Jurium, quæ rei sequestrate adherent, non creditori habenti rem aliquam pignori à debitore.

Quæritur 9. quomodo tollatur Sequestrum? ³³ *¶* tolli varijs modis potest. 1. Lite finita; tunc enim, ut n. 28. dictum est, victori restituenda est res Sequestrata. Lis autem finita tum dicitur, quando sententia, à Judice prolata, transit in rem judicatam: & hinc interposita appellacione, sequestratio adhuc durat. Harpr. in §. præterea cit. n. 172. & 173.

2. Si is, cujus res in Sequestrum ³⁴ data est, sufficientem cautionem de rebus servandis præstiterit; nam illà præstità, tollitur sequestrum etiam ante finitam litem *l. fin. C. de ordin. cog.* Sufficiens autem cautio erit, si fidejussoria, vel pignoratitia sit: imò si persona jurans non sit suspecta, sed honesta, & idoneas facultates habeat, vel jam prius de judicatum solvendo satisfecerit, sufficit etiam cautio juratoria tantum. Barbof. in c. 1. h. tit. n. 4. Pax Jordan. l. 14. tit. 15. n. 34. Vallens. hic n. 8. Sabel. §. sequestrum n. 15. Tria autem juxta Gloss. in l. fidejussor §. fin. ff. qui satisfac. cog. potissimum sunt, quæ suspectum reddunt, paupertas, mali mores, & facta præcedentia. 3. Si Sequester velit deponere officium

cium: quod tamen fieri non potest, nisi ex iustissima causa, & si Sequestrum sit Judiciale, interveniente autoritate Judicis, ut habetur l. ei apud s. §. fin. ff. deposit. Et tum res litigiosa raro parti, ut ibidem notatur, sed potius apud eadem sacram, vel officium publicum, aut privatum aliquem tertium deponi denuo debet.

4. Conditione existente, sub qua Sequestratio fuit concessa arg. l. propriè 6. ff. deposit. ibi: certa conditione, & l. si quis affirmavit. 9. §. Labeo 3. ff. de dol. mal. ibi: nondum impleta conditione. Idem dicendum, die veniente, in quem res litigiosa Sequestrata est tradita arg. §. hoc amplius 4. Inst. quib. mod. tollit. oblig. Harprecht. n. 177.

5. Morte Sequestris; nam cum personæ industria, & fides hic electa sit, ad heredes officium istud non transit arg. §. item si adhuc 10. Inst. de mandat. Harprecht. n. 178.

6. Denique si loco missionis in possessionem Sequestratio decreta sit in contumacem, & hic contumaciâ positâ, compareat, de sibi in Judicio sufficienter caveat, præstetque expensas, quas Adversarius facere debuit, c. ad hoc 1. h. tit. Ratio est, quia subrogatum assumitur naturam, & conditiones ejus rei, cui subrogatur arg. c. Ecclesia 3. ut lit. pendens. Ergo sicut in iustitia in possessionem bonorum ex primo Decreto revocatur, si contumax cautionem obtulerit de sistendo in Judicio, & expensas præstiterit, ita etiam revocari debet Sequestratio eius subrogata.

Quæritur 10. an si sequestratio pæcunia, fructuum, vel alterius rei à Judice fuerit iustè, & ritè facta, pars autem sequestrationem patiens aliunde non habeat, unde se sustentare, & litis expensas possit solvere, ei lite pendente sumptus ad litem, & necessaria alimenta ex re litigiosa sequestrata suppeditari debeant? Viget quod non; quia nemo Adversarium suum in se armare tenetur l. ipse 1. C. de edend. & l. nimis grave 7. C. de testib. Sed retinenda est affirmativa sententia, quam frequentiore & viore testatur Harprecht. in §. præterea cit. n. 141. Neque dici potest, quod ita litigans Adversarium suum in se armet; quia dubius & anceps adhuc est litis eventus, & præterquam, quod pars sequestrationem passa pendente lite præsumptionem ex possessione pro se non exiguam habeat, non minus ipsa, quam Adversarius finita lite rei dominus pronuntiarî potest, si scilicet melius, quam Adversarius Jus suum probaverit.

Hæc de Sequestratione dicta sufficiant. 36
ant. Sequestrationi affinis est Arrestatio, quæ nihil aliud est, quam personæ, vel alicujus rei detentio securitatis gratiâ facta ad hoc, ne rebus necdum cum creditore compositis, moveatur loco. Gaill. de Arrest. Imper. c. 1. König hic n. 21. & alij passim. Fieri potest autoritate privata, & publica. Privata autoritate fit vel ex conventionem partium, vel ex propria solum creditoris voluntate. Illa regulariter permittitur; hæc autem regulariter prohibetur, cum nemo sibi in propria causa jus dicere debeat, aut exequi. Excipe, nisi manifestum periculum sit in modo, & debitor v. g. fugitivus; tunc enim licet eundem etiam privata autoritate apprehendere, quod tunc fit iusta defensio. Autoritate publica fieri dicitur Arrestatio, quando fit per loci Magistratum ad instantiam partis, vel ex officio. Ut legitime fiat, debet iusta subesse causa, & Judex insuper disquirere debet, an necessaria illa sit, vel saltem utilis.

Differt teste Harprecht in §. præterea cit. n. 62. à Sequestratione tripliciter. 37
Nam 1. Arrestum est impedimentum, sive interdictum, ne res, aut persona loco, vel statu suo moveatur; Sequestratio verò est depositio rei controversæ, ut supra dictum n. 1. 2. Sequestrum est depositi species, atque ita contractus; Arrestum neque depositum est, neque contractus, sed manuum quadam injectio. Nos Germani dicimus in Verbot legen / anhalten / arrestiren / aufhalten. 3. Sequestrum fit causâ custodiæ, & tantum in re litigiosa; Arrestum non fit causâ custodiæ, nec in re litigiosa solummodo, sed tam in personam, quam in rem quamlibet, etiam non litigiosam, exercetur.

Relaxatur Arrestatio ex pluribus 38
capitibus. 1. Si Arrestatus satisfaciatur Creditori, & extinguat causam Arrestationis; nam cessante causâ, cessat effectus. Haun. tom. 5. de J. & J. tr. 2. n. 370. 2. Si cedat bonis suis; nam Cessio id operatur, quod præstet debitorem immunem à carcere & Arrestatione personæ propter debita. Haun. tom. 1. tr. 2. n. 436. & hinc in electione debitoris est, ut pro debitis suis aut subeat carcerem, aut si istum declinare velit, cedat bonis. 3. Si cautionem idoneam præstet de stando Juri in loco Arresti, & iudicato solvendo: quo casu si ulterius detineatur Arrestatus, & non recipiatur cautio, Judex hoc ipso faciet litem suam, & actor tenebitur injuriarum. Haun. tom. 5. tr. 2. cit. n. 371. & constat à pari; nam etiam per hujusmodi cautionem tollitur sequestratio, Hh 2 &

& missio in possessionem honorum. Debet autem Cautio ista fieri per pignora, vel fideiussores; nam regulariter juratoria non sufficit, nisi fortè persona esset in aliquo Nobilitatis, aut Dignitatis gradu constituta, à qua perjurium timendum non esset, & cui ignominiosum foret, ejus Juramento fidem non haberi. 4. Si Arrestatio absque requisitis substantialibus, & sufficiente causa e. g. quia debitum nondum probatum est, decreta fuit à Judice; nam tunc absque cautione in totum relaxari Arrestum debet. Berlich. p. 1. concl. 74. n. 163. Coler. de process. execut. p. 1. c. 2. n. 93. & seqq. Carpzov. Defin. for. p. 1. const. 29. defin. 39. n. 1. & seqq. & merito; nam sicuti Judex facilis fuit in concedendo Arrestum, ita etiam facilis esse debet in revocando, &

relaxando. 5. Si causa, ob quam Creditor fecit arrestari debitorem, est vera ex parte, sed non ex toto: ubi distinguendum est, an plus allegetur ex eadem causa, e. g. dicendo, quòd arrestatus debeat 1000. cum tantum debeat 500. an ex causis diversis v. g. quòd debeat 100. ex mutuo, quod verum est, & 100. ex empto, quod falsum est. Si primum, Arrestum est relaxandum, & Creditor condemnandus in expensas, ut patet ex c. un. de plus petit. Si secundum, Arrestum quidem relaxandum non est, reficienda tamen expensæ, si ex causa plus petitionis majores factæ sunt. Haun. tr. 2. cit. n. 375.

